

וְדָא סוּפָא דְמַחְשְׁבָהּ, בְּא"ר שְׁבַע אִיהוּ. וַיַּעֲקֹב עָאֵל בְּהַאי רִישָׁא
 לְמַהִימְנוּתָא, כִּיּוֹן דְּאֵתְדִבֵּק בְּמַהִימְנוּתָא דָּא, אַצְטְרִיף לִיה
 לְאֵתְבַחְנָא, בְּהֵוּא אֲתֵר דְּאֵתְבַחְנוּ אֲבָהּן דִּילִיה דְּעָאֵלוּ בְּשָׁלָם
 וַנִּפְקוּ בְּשָׁלָם.

אָדָם עָאֵל וְלֹא אֶסְתַּמֵּר, וְאֵתְפַתָּא אֲבַתְרָה, וְחָטָא בְּהֵיָא (הוֹשַׁע א)
 אֲשֶׁת זְנוּנִים, נָחַשׁ קִדְמָאָה. נַח עָאֵל, וְלֹא אֶסְתַּמֵּר, וְאֵתְפַתָּא
 אֲבַתְרָה, וְחָטָא. דְּכַתִּיב (בְּרַאשִׁית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
 אֶהְלֵה. אֲבָרְהָם עָאֵל וְנִפְק דְּכַתִּיב, (בְּרַאשִׁית יב) וַיֵּרֶד אֲבָרָם מִצְרֵימָה,
 וְכַתִּיב, (בְּרַאשִׁית יג) וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם. יַצְחָק עָאֵל וְנִפְק, דְּכַתִּיב,
 (בְּרַאשִׁית כו) וַיֵּלֶךְ יַצְחָק אֶל אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה, וְכַתִּיב, (שם)
 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע.

יַעֲקֹב כִּיּוֹן דְּעָאֵל בְּמַהִימְנוּתָא, אַצְטְרִיף לְמִיעַל מִנְחַתָּא לְהֵיָא
 סְטָרָא, בְּגִין דְּמֵאֵן דְּאֵשְׁתַּזִּיב מִתַּמָּן, אִיהוּ רְחִימָא וּבְרִירָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא. מָאִי (מֵה) כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית כח) וַיַּעַל יַעֲקֹב מִבְּאֵר
 שֶׁבַע, סְתָרָא דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא. וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, סְטָרָא (הוֹשַׁע א) דְּאֵשְׁת
 זְנוּנִים, אֲשֶׁה מְנַאֲפַת.

לשון הקודש

מִצְרֵימָה, וְכַתוּב וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם.
 יַצְחָק נִכְנַס וַיַּעַל, שְׁכַתוּב וַיֵּלֶךְ יַצְחָק אֶל
 אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה, וְכַתִּב
 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע.

יַעֲקֹב, כִּיּוֹן שְׁנִכְנַס בְּאֵמוּנָה, הַצְטְרִף
 לְהַכְנִים מִנְחָה לְצַד הַהוּא, מִשּׁוּם שְׁמִי
 שְׁנַצַּל מִשָּׁם הוּא אֶהוּב וְנִבְחַר שֶׁל
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה כְּתוּב? וַיַּעַל
 יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע, הַסְתֵּר שֶׁל סוּד
 הַאֵמוּנָה. וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה – הַצַּד שֶׁל אֲשֶׁת
 זְנוּנִים, אֲשֶׁה מְנַאֲפַת.

וְסוּפָא הַמַּחְשְׁבָהּ הַזֶּה הוּא בְּא"ר שְׁבַע.
 וַיַּעֲקֹב נִכְנַס בְּרֵאשׁ הַזֶּה לְאֵמוּנָה. כִּיּוֹן
 שְׁנִדְבֵּק בְּאֵמוּנָה הַזֶּה, הַצְטְרִף לוֹ לְהַכְתִּין
 בְּאוֹתוֹ הַמְקוּם שְׁנִכְנַחוּ אֲבוֹתָיו,
 שְׁנִכְנַסוּ בְּשָׁלוֹם וַיַּעֲאוּ בְּשָׁלוֹם.

אָדָם נִכְנַס וְלֹא נִשְׁמַר, וְהַתְפַּתָּה
 אַחֲרֵיהּ, וְחָטָא בְּאוֹתָהּ אֲשֶׁת זְנוּנִים,
 הַנְחֵשׁ הַקְדְּמוּנִי. נַח נִכְנַס וְלֹא נִשְׁמַר,
 וְהַתְפַּתָּה אַחֲרֵיהּ וְחָטָא, שְׁכַתוּב וַיִּשֶׁת
 מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה.
 אֲבָרְהָם נִכְנַס וַיַּעַל, שְׁכַתוּב וַיֵּרֶד אֲבָרָם

סִתְּרָא דְסִתְרִין, מְגוּ דְתוֹקְפָא דְטִיְהָרָא דִּיצְחָק (נִפְק), מְגוּ דוֹרְדִיא
 דְחַמְרָא, נִפְק חַד נְעִיצוּ קְטִירָא, כְּלִיל חַד דְכַר וְנוֹקְבָא,
 סוּמְקָא כּוּוֹרְדָא, מִתְפָּרְשׁוּ לְכַמָּה סִטְרִין וּשְׁבִילִין. דְכוּרָא אֶקְרִי
 סַמְאֵל, נוֹקְבִיָּה כְּלִילָא בְּגוּיָה תְדִיר. כְּמָה דְאִיהוּ בְּסִטְרָא קְדוּשָׁה,
 הֵכִי נְמִי בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְכַר וְנוֹקְבָא כְּלִילָן דָּא בְדָא. נוֹקְבָא
 דְסַמְאֵל, נְחָשׁ, אֶקְרִי אֶשֶׁת זְנוּנִים, (כַּרְאִשִּׁית י) קִץ כָּל בְּשָׂר, קִץ
 הַיָּמִים.

תְּרִין רוּחִין בִּישִׁין מִתְדַבְּקוּ כְּחַדָּא, רוּחָא דְדְכוּרָא דְקִיק. רוּחָא
 דְנוֹקְבָא, בְּכַמָּה אֹרְחִין וּשְׁבִילִין מִתְפָּרְשָׁא, וּמִתְדַבְּקָא בְּהַהוּא
 רוּחָא דְדְכוּרָא. קְשִׁיטָת גְּרָמָה בְּכַמָּה תְּכַשִּׁיטִין כְּזוּנָה, מְרַחְקָא
 קְיִימָת בְּרִישׁ אֹרְחִין וּשְׁבִילִין, לְפִתְאָה בְּנִי נְשָׂא.

שְׂטִיָּא דְקָרִיב בְּהֵדָה, אֶתְקִיפַת בֵּיהּ וְנִשְׁקַת לֵיהּ, מְסַכַּת לֵיהּ חַמְרָא
 דְדוֹרְדִיא, דְמְרוּרַת פְּתָנִים. כִּיּוֹן דְשִׁתִּי, אֶסְטִי אֲבַתְרָה, לְבַתְרָא
 דְחַמְאָת לֵיהּ סְטִי אֲבַתְרָה מֵאוּרְחָא דְקְשׁוּט, אֶפְשִׁיטָת גְּרָמָה מְכָל
 אִינוּן תְּקוּנִין דְהוּת מִתְתַּקְנָא לְגַבֵּי דְהַהוּא שְׂטִיָּא.

לשון הקודש

ושבילים נפרדת, ונדבקות באותה הרוח
 של הזכר. מקשטת את עצמה בכמה
 תכשיטים, כמו זונה, מרחקת, עומדת
 בראש הדרכים והשבילים לפתות בני
 אדם.

השוטה שקרב אליה, מחזיקה בו
 ומנשקת אותו, מוזנת לו יין המשמר של
 מרורת פתנים. כיון ששותה, סוטה
 אחריה. אחר שרואה אותו סוטה
 אחריה מדרך האמת, מפשיטה את
 עצמה מכל אותם התקונים שהיתה
 מתקנת לשוטה הנה.

סתר הסתרים מתוך התקפה של אורו
 של יצחק ויצא מתוך שמרי היין, יצאה
 צורה מרעבת אחת בוללת אחד זכר
 ונקבה, אדמה כמו שושנה, נפרדים
 לכמה צדדים ושבילים. הזכר נקרא
 סמאל, ונקבתו כלולה בתוכו תמיד.
 כמו שהוא בצד הקדשה, כך גם בצד
 האחר זכר ונקבה כלולים זה עם זה.
 הנקבה עם סמאל, נחש, נקראת אשת
 זנונים, קץ כל בשר, קץ הימים.

שתי רוחות רעות נדבקות יחד. רוח
 הזכר דקה. רוח הנקבה בכמה דרכים

תְּקוּנֵינוּ דִּילָהּ, לְפַתָּאָה לְבַנֵּי נָשָׂא. שְׁעָרָהּ מִתְּקַנֵּי סוּמְקוֹן כְּוֹרְדָּא,
 אֲנָפָהּ חוּרֵין וְסוּמְקִין. בְּאוּדְנָהּ תְּלִיין שִׁיתָא תְּקוּנֵינוּ
 אֲטוּנָא דְּמִצְרִים, תְּלִיין עַל קַדְלָהּא כָּל חֵילֵי דְאַרְעָא דְקָדָם. פִּיהָ
 מִתְּקַנָּא בְּפִתְחוֹ דְקִיק יָאָה בְּתִקּוּנָהּא, לִישָׁנָא חֲדִידָא כְּחֶרֶבָא,
 שְׁעִיעֵן מְלָהּא כְּמִשְׁחָא. שְׁפּוּוּהָא יָאֵן סוּמְקִין כְּוֹרְדָּא, מְתִיקוּ בְּכָל
 מְתִיקוּ דְעֶלְמָא, אַרְגּוּוּנָא לְבִשְׁת, אֶתְתַּקְנַת בְּאַרְבָּעֵין תְּקוּנֵינוּ, חֶסֶר
 חֲד.

שְׁטִיָּא (דא) סְטִי אַבְתְּרָהּא, וְשְׁתֵּי מִכְּפָא דְחִמְרָא וְעֶבֶיד בְּהָ נִיאופִין
 וְאַסְטִי אַבְתְּרָהּ. מָה עֶבְדַּת, שְׁבַקַת לִיה נָאִים בְּעֶרְסָא,
 וְסָלַקַת לְעֵילָא וְאַלְשִׁינַת עֲלֵיהּ, וְנָטְלָא רְשׁוֹ וְנִחְתָּא. אֶתְעַר הֵהוּא
 שְׁטִיָּא וְחָשַׁב לְחִיכָא בְּהִדָּה פְּקַדְמִיתָא, וְהִיא אַעֲדִיאַת תְּקוּנָהּא
 מִינָהּ, וְאַתְהִדְרַת גִּיבַר תְּקִיף קָאִים לְקַבְלֵיהּ, לְבִישׁ לְבוּשָׂא דְנוּרָא
 מְלֶהטָא, בְּדַחִילוֹ תְּקִיף מְרַתָּא גְרָמָא וְנִפְשָׂא עֲרוּמָה. מְלִיָּא
 דְעֵינֵינוּ דְחֶלֶן, חֶרֶבָא שְׁנָנָא בִידֵיהּ (בִּידֵיהּ), טִיפִין מְרִירָן תְּלִיין
 מֵהֵהוּא חֶרֶבָא, קְטִיל לִיה לְהֵהוּא שְׁטִיָּא, וְאַרְמֵי לִיה לְגוֹ גִּיהַנָּם.

לשון הקודש

הֵינֵן וְעוֹשָׂה עֲמָה נְאוּפִים וְסוּמָה אַחֲרֵיהּ,
 מָה הִיא עוֹשָׂה? מִשְׁאִירָה אוֹתוֹ יִשָּׁן
 בְּמִטָּה, וְעוֹלָה לְמַעְלָה וּמְלִשִׁינָה עֲלָיו,
 וְנוֹטְלַת רְשׁוֹת וְיוֹרְדַת. מִתְּעוֹרֵר הַשּׁוּמָה
 הַהוּא, וְחוֹשֵׁב לְצַחוּק עֲמָה כְּמוֹ
 בְּרֵאשׁוּנָה, וְהוּא מְסִירָה אֶת תְּקוּנָהּ
 מִמֶּנָּה, וְחוֹזֵרֵת לְגִבּוֹר חֶזֶק שְׁעוּמַד
 בְּנִגְדוֹ, לְבוּשׁ בְּלְבוּשׁ שֶׁל אִישׁ לוֹהֶטָה,
 בְּפִתְחַד חֶזֶק מְרַתָּת עֲצָמָה וְנִפְשָׂה עֲרָמָה,
 מְלָאָה בְּעֵינַיִם מִפְּחִידוֹת, חֶרֶב שְׁנָנָה
 בִּידוֹ וּבִידֵיהּ. טְפוֹת מְרִירוֹת תְּלוּיוֹת
 מֵהַחֶרֶב הַהִיא. הוֹרֵג אֶת הַשּׁוּמָה הַהוּא,

חֲתִקּוּנֵימָם שְׁלָה לְפִתּוֹת בְּנֵי אָדָם:
 שְׁעֵרוֹתֶיהָ מִתְּקַנֵּים אָדָמִים כְּשׁוֹשְׁנָה,
 פְּנִיָּה לְבָנִים וְאָדָמִים, בְּאֲזִינָהּ תְּלוּיִים
 שְׁשָׂה תְּקוּנֵים שֶׁל אֲטוּן מִצְרִים, תְּלוּיִים
 עַל צְוָאָרָה כָּל חֵילוֹת אֶרֶץ קָדָם, פִּיהָ
 מִתְּקַן כְּפִתְיָהּ דְקָה יָפָה בְּתִקּוּנָהּ,
 לְשׁוֹן חֲדָה כְּחֶרֶב, דְּבִרְיָה חֲלָקִים כְּשִׁמּוֹן,
 שְׁפִתּוֹתֶיהָ יְפוֹת אָדָמוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה
 מִתּוֹקוֹת בְּכָל הַמְּתִיקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 לְבוּשָׂה אַרְגָּמוֹן, מִתְּקַנַּת בְּאַרְבָּעִים
 תְּקוּנֵים חֶסֶר אַחֵר.

שְׁוּמָה (וְהוּא) שְׁוּמָה אַחֲרֵיהּ וְשׁוֹתָה מִכּוּס

יעקב נחת לגבה, ואזל לאתרה. שנאמר וילך חרנה, וחמא כל תקון ביתא, ואשתזיב מינה. דכורא דילה סמאל, אבאיש קמיה, ונחת לאגחא ביה קרבא ולא יכיל ליה, דכתיב, (בראשית לב) ויאבק איש עמו וגו'. כדין אשתזיב מפלא, ואשתלים בשלימו ואסתלק בדרגא שלים ואתקרי ישראל. כדין סליק בדרגא עלאה ואשתלים בכלא, והוה עמודא דאמצעייתא, ועליה כתיב, (שמות כו) והבריח התיכן וגו'.

מהו (בראשית לב) ויגע בכף ירכו, ליה לא יכיל, אבל נגע בכף ירכו, דאינהו נדב ואביהוא, דנפקו מן ירכו דאהרן, (ס"א בסוכת אש זרה. והא אתעררו לשמרך מאשה זרה וגו', ותפסה לון ברשותהא, תא חזי, מה כתיב בייעקב שלימא) (ועל יעקב כתיב) והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה.

ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. (בראשית כח) חלמא, מדרגא שתיתאה מאינון דרגין תרין דנבואה, עד ההוא דרגא, שית דרגין אינון, ועל דא, חלמא חד משתין דרגין דנבואה. סלם, חמא בנוי דזמינין לקבלא אורייתא, בטורא דסיני.

לשון הקודש

נגע בכף ירכו שהם נדב ואביהוא שיצאו מירכו של אהרן, ובסבת אש זרה. והרי התעוררו לשמרך מאשה זרה וגו', ותפסה אותם ברשותה. בא ראה מה כתוב בייעקב השלום (ועל יעקב כתוב) והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה. ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. החלום, המדרגה הששית מאותן שתי דרגות הנבואה עד אותה המדרגה, הן שש דרגות, ועל כן החלום אחד מששים דרגות של נבואה. סלם, ראה את בניו שעתידין לקבל

וזורק אותו לתוך גיהנום. יעקב ירד אליה והלך למקומה, שנאמר וילך חרנה, וראה את כל תקון הבית, ונצל ממנה. הזכר שלה סמאל, הרע לפגיו, וירד לערף בו קרב ולא יכל לו, שכתוב ויאבק איש עמו וגו'. אזי נצל מן הכל, והשתלם בשלמות, והתעלה בדרגה שלמה ונקרא ישראל. אז עלה לדרגה עליונה ונשלם בכל ונהיה העמוד האמצעי, ועליו כתוב והבריח התיכן וגו'. מהו ויגע בכף ירכו? לו לא יכל, אבל

סָלַם דָּא סִינִי. (ס"א בגימטריא) בְּגִין דְּאִיהוּ נְעִיץ בְּאַרְעָא, וְחָשִׁיב
בְּסֻלְיָקוֹ לְשִׁמְיָא. וְכָל רְתִיכִין (קדישין) וּמְשָׁרְיִין עֲלָאִין, כְּלֵהוּ נְחֲתִי
(נְחֲתוּ) תַּמָּן בְּהַדִּי קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד יְהִיב לֹון אֹרִייתָא.

וְכֹלָא חָמָא. חָמָא מַטְטְרוֹן, סָבָא דְבֵיתָא, דְשֻׁלֵּיט בְּכָל דִּילֵיהּ. דְּאִיהוּ
קָאִי בְשֻׁלְטָנוֹ עַל (הא"י) עֲלָמָא. בְּשֻׁלְטָנוֹ בְּשֵׁם שַׁד"י. וְסֻלְיָק
לְעֵילָא, בְּסֻלְיָקוֹ דְשִׁמְיָא דְמָרִיָּה הוִי"ה, אֲתֵר דִּיעֶקֶב אֲשֶׁתְלִים בֵּיהּ
לְבַתָּר. וְרֵאשׁוֹ, דְשֵׁם שַׁד"י, אִיהוּ י', וְדָא מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה. כִּיּוֹן דְמָטִי
וְסֻלְיָק אֶת דָּא, לְהֵהוּא אֲתֵר, אֲשֶׁתְלִים וְאֲתִקְרִי בְּהֵהוּא שִׁמְיָא
דְמָרִיָּה הוִי"ה.

וְהִנֵּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וְיִרְדִים בּוֹ, (בראשית כח) אֵינּוֹן מְלָאכִין
קֹדִישִׁין, דְקָרְבִין לְמַלְכוּתָא סְלָקִין, וְאֵינּוֹן אַחֲרָנִין דְלָא
קָרְבִין הֵם נְחֲתִי. וְתוֹ, בּוֹ סְלָקִי וְנְחֲתִי, כִּד אִיהוּ סְלָקִי, סְלָקִין
בְּהַדִּיָּה, כִּד נְחֲתִי, נְחֲתִין בְּהַדִּיָּה. מְלָאכִי אֱלֹהִים, תְּרִיסַר
מְרַגְלִיטָאן טָבָאן, וְאֵינּוֹן, מִיכָאֵל, קַדְמִיאֵל, פַּדְאֵל, גַּבְרִיאֵל,
צַדְקִיאֵל, חַסְדִיאֵל, רַפְאֵל, רַזִיאֵל, סְטוּרִיאֵל, נּוּרִיאֵל. יִפִיאֵל.

לשון הקודש

הַאֲוֹת הַזֹּאת הִזוּ לְמָקוֹם הַהוּא, הַשְּׁלֵם וְנִקְרָא
בְּאֲוֹתוֹ שֵׁם שֶׁל רַבּוֹנוֹ הוִי"ה.

וְהִנֵּה מְלָאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וְיִרְדִים בּוֹ.
אוֹתָם הַמְלָאכִים הַקֹּדְשִׁים שְׁקֹרְבִים
לְמַלְכוּת עוֹלָם, וְאוֹתָם הַאֲחֵרִים שְׂאֵינָם
קֹרְבִים יוֹרְדִים. וְעוֹד, בּוֹ הֵם עוֹלִים
וְיִוֹרְדִים. כְּשֶׁהוּא עוֹלָה, עוֹלִים עִמּוֹ.
כְּשֶׁהוּא יוֹרֵד, יוֹרְדִים עִמּוֹ. מְלָאכִי
אֱלֹהִים – שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מְרַגְלִיטָאן טוֹבוֹת,
וְהֵן: מִיכָאֵל, קַדְמִיאֵל, פַּדְאֵל,
גַּבְרִיאֵל, צַדְקִיאֵל, חַסְדִיאֵל, רַפְאֵל,
רַזִיאֵל, סְטוּרִיאֵל, נּוּרִיאֵל, יִפִיאֵל,
עַנְאֵל. אֵלֶפֶי שְׁנָאן, שְׁנָאן – שׁוֹר

תּוֹרָה בְּהַר סִינִי. סָלַם זֶה סִינִי וּבְגִימְטְרִיאָא,
מְשׁוּם שֶׁהוּא נְעוּץ בְּאַרְצֵן וְחוֹשֵׁב בְּעֵלְיָהּ
לְשָׁמַיִם, וְכָל הַמְרַכְּבוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת
וְהַמְחַנּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, כָּלָם יוֹרְדִים וְנִרְדוּ
לְשֵׁם עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנִּתֵּן לָהֶם
אֶת הַתּוֹרָה.

וְהַכֵּל רָאָה. רָאָה אֶת מַטְטְרוֹן וְקָן
הַבֵּית שְׁשׁוּלֵט בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, שֶׁהוּא
עוֹמֵד בְּשֻׁלְטוֹן עַל הָעוֹלָם וְהַזֶּה, בְּשֻׁלְטוֹן
שֶׁל שֵׁם שַׁד"י. וְעוֹלָה לְמַעְלָה בְּעֵלִית שֵׁם
רַבּוֹנוֹ הוִי"ה, הַמָּקוֹם שֶׁיַּעֲקֹב הַשְּׁלֵם בּוֹ
לְאַחַר מִבְּנֵי. וְרֵאשׁוֹ שֶׁל שֵׁם שַׁד"י הוּא י',
וְזֶה מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה. כִּיּוֹן שֶׁהִגִיעָה וְעֵלְתָה

ענאל, אלפי שנאן, שנא"ן, שו"ר, נש"ר, ארי"ה, ו' אדם כליל
דכר ונוקבא. ואינון סלקי, כד איהו סליק, ואלין נחתי, כד איהו
נחית.

ותו, כל אינון דשליטי בשלטנו דהאי עלמא, על ידיה סלקין, וכל
אינון דנחתי על ידיה נחתי, כלהו בהאי סלם. הוי"ה שלטא
על כלא, דכתיב, (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו. כד אתער, כתיב,
(בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים
ודאי. ואיהו תרעא לאעלא לגו, דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אודה יה. זה השער לה'. זה שער השמים כלא חד.

וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה.
(בראשית כט) באר, דרגא דאדון כל הארץ. בשדה, חקל תפוחין
קדישין. שלשה עדרי צאן, תלת דרגין עלאין קדישין, מתתקנו
על ההוא בירא, ואינון, נצ"ח והו"ד ויסודא דעלמא. ואלין משכין
מיא מלעילא, ומליין להאי בירא.

בגין דההוא מקורא, יסודא דעלמא, כד שארי בגו ההוא בירא,

לשון הקודש

זה שער השמים הכל אחד.
וירא והנה באר בשדה והנה שם
שלשה עדרי צאן רבצים עליה. באר –
הדרגה של אדון כל הארץ. בשדה –
שדה התפוחים הקדושים. שלשה עדרי
צאן – שלש דרגות עליונות קדושות
מתקנות על אותה הבאר, והן נצ"ח
והו"ד והיסוד של העולם. ואלו מושכות
מים מלמעלה וממלאים את הבאר
הזאת.

משום שהמקור ההוא, יסוד העולם,
כששורה בבאר הזו, הוא עושה פרות

נש"ר ארי"ה. ו' אדם, כולל זכר ונקבה.
והם עולים בשווא עולה, ואלו יורדים
בשווא יורד.

ועוד, כל אותם ששולטים בשלטון
העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם
שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם
הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה
ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים.
בית אלהים ודאי, והוא השער להבנים
פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי
צדק אבוא בם אודה יה זה השער לה'.

עבִיד פִּירִי וְנָבִיעַ תְּדִיר, וְאַתְּמַלְיָא הֵהוּא בִּירָא מְנִיה. פִּיּוֹן
דְּאַתְּמַלְיָא, וְדָאִי (בראשית כט) כִּי מִן הַבָּאָר הֵהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים, אֲלִין
אִינוּן כָּל אוֹכְלוֹסִין וּמִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין, דְּכָלְהוּ שְׁקִיין וְשָׂתָאן מֵהֵהוּא
בִּירָא, וְכָל חַד וְחַד כְּמָה דְאַתְחַזִּי לִיה.

וְהָאֲבֹן גְּדוּלָה עַל פִּי הַבָּאָר. דָּא אֲבֹן, דְּמִינָה כְּשָׁלִי בְּנֵי עֲלָמָא, אֲבֹן
נְגַף וְצוּר מְכֻשׁוּל, דְּקִימָא תְּדִיר עַל פִּי הָאִי בָּאָר, עַל
מִימְרִיה, לְמַתְבַּע דִּינָא דְכָל עֲלָמָא, דְלֹא יַחוּת מְזוּנָא וְטַב לְעֲלָמָא.

וְנֶאֱסָפוּ שְׁמָה כָּל הָעֵדְרִים, וְנֶאֱסָפוּ שְׁמָה הָעֵדְרִים, לָא כְּתִיב, אֲלֹא
כָּל הָעֵדְרִים, מִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין לְעֵילָא, וּמִשְׁרִיין קִדְיִשִׁין
לְתַתָּא, אֲלִין בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבַחֵן לְעֵילָא, וְאֲלִין בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין
לְתַתָּא, אֲלִין וְאֲלִין מִיַּד (בראשית כט) וְגִלְלוּ אֶת הָאֲבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר,
מְגַנְדְרִין לָהּ, וּמַעְבְּרִין לָהּ מִן קִדְשָׁא וְאַסְתְּלִיק מִן דִּינָא. מִיַּד
וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֵּאֵן, נָטְלוּ מִלְּאֲכִי עֲלָאִי לְעֵילָא, וְנָטְלִי יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא.

לְבַתֵּר וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאֲבֹן, עַל מִימְרָא, דְּהָאִי בָּאָר, לְאַתְעֵטְרָא (כ"א)

לשון הקודש

וְנֶאֱסָפוּ שְׁמָה הָעֵדְרִים, אֲלֹא כָּל
הָעֵדְרִים. הַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעְלָה
וְהַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַטָּה. אֵלוּ בְּשִׁירִים
וְתוֹשְׁבַחוֹת לְמַעְלָה, וְאֵלוּ בְּתַפְלוֹת
וּבְקִשׁוֹת לְמַטָּה. אֵלוּ וְאֵלוּ מִיַּד וְגִלְלוּ אֶת
הָאֲבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר. מְגַנְדְרִים אוֹתָהּ
וּמַעְבְּרִים אוֹתָהּ מִן הַקִּדְשׁ וּמִסְתַּלְקֵת
מִן הַדִּין. מִיַּד וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֵּאֵן. נוֹסְעִים
מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְנוֹסְעִים
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

אַחַר כֵּן וְהִשִּׁיבוּ אֶת הָאֲבֹן, עַל פְּקֻדַת
הַבָּאָר הַזֶּה, שְׂתַּהֲיָה מְעַטְרַת וּמְזַמְנַת

וְנוֹבַע תְּמִיד, וְאוֹתָהּ הַבָּאָר מִתְּמַלְאֵת
מִמְנוּ. פִּיּוֹן שְׂהַתְּמַלְאָה, וְדָאִי פִּי מִן
הַבָּאָר הֵהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים, אֵלוּ הֵם כָּל
הָאוֹכְלוֹסִים וְהַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׂכָלָם
מִשְׁקִים וְשׁוֹתִים מֵהַבָּאָר הַהִיא, וְכָל
אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.

וְהָאֲבֹן גְּדוּלָה עַל פִּי הַבָּאָר – זֶה הָאֲבֹן
שְׂמִמְנָה כּוּשְׁלִים בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲבֹן נְגַף
וְצוּר מְכֻשׁוּל, שְׁעוֹמְדַת תְּמִיד עַל פִּי
הַבָּאָר הַזֶּה, עַל פְּקֻדָּתָהּ לְתַבַּע הַדִּין שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם שְׁלֹא יֵרֵד מְזוּן וְטוֹב לְעוֹלָם.
וְנֶאֱסָפוּ שְׁמָה כָּל הָעֵדְרִים. לֹא כְּתוּב

לאתעתדא) קמיה, ולמתבע דינא דעלמא, לאתנהגא עלמא בדינא, ונהכי אצטריף דהא לא יכיל עלמא למיקם אלא על דינא, למהוי כלא בקשוט וזכו.

כיון דאשתלים יעקב, לא אצטריף להאי אבן סיועא אחרא, מה כתיב (בראשית כט) ויגש יעקב ויגל את האבן. ויגל ויגללו, ולא כתיב ויסר והסירו. אלא ויגללו, היינו ערבובא דשטן, דמערבבין ליה, דלא יכיל לקטרגא. ויעקב בלחודיה, לא אצטריף לסיועא אחרא, אלא איהו בלחודיה, דהא שלימו דאבהתא הוה יעקב, דכיון דיכיל ביה בעשו בהאי עלמא יכיל לעילא. ובכלא אצטריף עובדא.

תרין עלמין אחסין יעקב, חד עלמא דאתגליא, וחד עלמא דאתפסיא כגוונא דלהון ממש, מחד נפקו שית שבטין, ומחד נפקו תרין שבטין. עלמא דאתפסיא אפיק שית סטרין, עלמא דאתגליא אפיק תרין, ואינון תרין פרובין דתחותה, ויעקב בין תרין עלמין אשתפח, בדיוקנא דלהון ממש, ובגין כך כל מלוי דלאה הוה באתפסיא, ודרחל באתגליא.

לשון הקודש

שיכל לעשו בעולם הנה, יכול למעלה, ובכל צריך מעשה.

שני עולמות ירש יעקב - אחד העולם שנגלה, ואחד העולם שהתכסה, כמו שהם ממש. מאחד יצאו ששה שבטים, ומאחד יצאו שני שבטים. העולם המכסה הוציא ששה צדדים, והעולם המגלה הוציא שנים, ואותם שני הפרובים שתחתיה. ויעקב נמצא בין שני עולמות, בדמותם ממש, ומשום כך כל דברי לאה היו בנכסה, ושם רחל בהתגלות.

לפניו ולתבע הדין של העולם, להנהיג העולם בדין, וכך צריך, שהרי אין העולם יכול לעמד אלא על דין, שהכל יהיה באמת וזכות.

כיון שגשג יעקב, לא הצטרף לאבן הזו סיוע אחר. מה כתוב? ויגש יעקב ויגל את האבן. ויגל ויגללו, ולא כתוב ויסר והסירו, אלא ויגלו ויגללו, היינו הערבוב של השטן שמערבבים אותו שלא יוכל לקטרג. ויעקב לבדו, לא הצטרף לסיוע אחר, אלא הוא לבדו. שהרי יעקב היה בחיר האבות. שבין

מתְנִיתִין. בְּנֵי עֲלִיּוֹן, קְדִישֵׁי עֲלִיּוֹנִין, בְּרִיכּוֹן (ס"א בְּרִירוֹ) דְּעֲלָמָא,
מוֹחָא דְאַגּוּזָא. כְּנָשׁוֹ לְמַנְדַּע, הָא צִפְרָא נְחִית בְּכָל יוֹמָא,
אַתְעַר בְּגַנְתָּא. שְׁלֵהוּבָא דְנוּרָא בְּגַדְפָּהָא. בִּידָהָא תְּלָתָא מְגֵרוּפִין
שְׁנִינּוּ כְּחֶרְבָא. מִפְתָּחֹן גְּנִיזִין בִּידָא יְמִינָא.

קְרִי בְּחִיל וְאָמַר, מָאן מְנַכּוֹן דִּי נְהִירוֹ אֲנַפּוּי, דִּי עָאל וְנַפֵּק
וְאַתְתְּקִיף בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, מָטָא בְּעַנְפּוּי, אָחִיד בְּשָׂרְשׁוּי, אָכִיל
מֵאֵיבִיָּה מְתִיק מְדוּבְשָׂא, יְהִיב חַיִּין לְנַפְשָׂא, אֲסוּוֹתָא לְגַרְמִיָּה.

אַסְתַּמַּר מְהַרְהוּרָא בִישָׂא, מְהַרְהוּרָא דְמִשְׁקַר בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, מְסֵאִיב
נְהָרָא וְנַחְלָא מְקוּרָא דִישְׂרָאֵל, דִּיהִיב מוֹתָא לְנַפְשָׂא,
וְתַבִּירוֹ לְגַרְמִיָּה לִית לִיה קִיּוּמָא כָּלְל.

הַרְהוּרָא דְמְסֵאִיב הֵהוּא מְקוּרָא דִילִיָּה, עֶבֶיד אֵילָנָא דְשִׁקְרָא, בְּגִין
דֵּההוּא הַרְהוּרָא סְלָקָא, וְאַחְלָף נַפְשָׂא תַּחוּת נַפְשָׂא.
אֵילָנָא דְחַיִּי אֲסַתְלַק, וְאֵילָנָא דְמוֹתָא אַתְתְּקִיף בֵּיה, נַפְשָׂא מִתְמָן
מְשִׁיף.

ווי לִיָּה, דְאַתְעַקַר בֵּההוּא הַרְהוּרָא, מְגוֹ אֵילָנָא דְחַיִּי, וְאַתְדַּבֵּק

לשון הקודש

מִשְׁנָח. בְּנֵי עֲלִיּוֹן, קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים, הַשְּׂמֵר מְהַרְהוּרָא רַע, מְהַרְהוּרָא שְׂמִשְׁקַר
בְּרוּכֵי וְנִבְחָרוּ הָעוֹלָם, מִחַ הַאֲגוּזָא, בְּעֵץ הַחַיִּים, מְטַמָּא הַנְּהָר וְהַנְּחַל
הַמְקוּרָא שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנוֹתָן מוֹת לְנַפְשׁ
וְשִׁבְרָא לְעַצְמוֹ, אֵין לוֹ כָּלְל קִיּוּם.
הַתְּהַרְהוּרָא שְׂמִטָּמָא אוֹתוֹ הַמְקוּרָא שְׁלוֹ,
עוֹשֶׂה עֵץ שֶׁל שִׁקְרָא, מִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ
הַתְּהַרְהוּרָא עוֹלָה וּמְחַלִּיף נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ.
עֵץ הַחַיִּים מְסַתְלַק, וְעֵץ הַמּוֹת מְחִזִּיק
בוֹ, מוֹשֵׁף מִשָּׁם הַנַּפְשׁ.
אֵין לוֹ שְׂנַעְקַר בְּהַרְהוּרָא הֵהוּא מִתּוֹךְ
עֵץ הַחַיִּים וְנִדְבֵּק בְּעֵץ הַמּוֹת, אֵין בוֹ
לְנַפְשׁ וּרְפוּאָה לְעַצְמוֹ?

בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא. עֲנַפִּין לִית בֵּיהּ, לָא חָמָא טָבָא לְעֵלְמִין, יְבִשָּׁא
 אִיהוּ בְּלָא לַחוּתָא כָּלִל. אֲנַבִּיהּ מְרִיר כְּלַעְנָה, עֲלִיהּ אֲתָמַר (ירמיה יז)
 וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְגו'.

בְּגִין דְּהִרְהוּרָא טָבָא סָלִיק לְעֵילָא, אַחֲדִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, אֲתַקִּיף
 בְּעֲנַפּוּי, אֲכִיל מֵאֲנַבִּיהּ, כָּל קְדוּשִׁין וְכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנֵּיהּ.
 אַחֲסִין חַיִּין לְנַפְשֵׁיהּ וְאַסּוּתָא לְגֵרְמִיהּ, עֲלִיהּ אֲתָמַר (ירמיה יז) וְהָיָה
 כְּעֶץ שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא חוּם
 וְגו'.

כָּל מְלִין דְּעֵלְמָא, אָזְלִין בְּתַר מַחְשָׁבָה וְהִרְהוּרָא, וְעַל דָּא (ויקרא יא)
 וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, בְּגִין דְּכָל קְדוּשִׁין דְּעֵלְמָא אֲפִיק
 וּמְשִׁיךְ בְּהִרְהוּרָא טָבָא.

מֵאֵן דְּאַסְתָּאב בְּהִרְהוּרָא בִישָׁא, כַּד אָתִי לְאַזְדוּוּגָא בְּאַתְתִּיהּ וְשׁוּי
 רְעוּתִיהּ וְהִרְהוּרִיהּ בְּאַתְתָּא אַחְרָא, וְזָרַע וְזָרַע בְּהִרְהוּרָא
 אַחְרָא, דָּא הוּא דְאַחְלַף דְרָגִין עֲלָאִין דְלְעֵילָא, דְרָגָא דְקוּדְשָׁא בְּגִין
 דְרָגָא דְמִסְאָבָא. כְּמָה דְהִרְהוּרָא דִלִּיהּ עָבִיד חֲלוּפִין לְתַתָּא, אוּף
 הַכִּי עָבִיד חֲלוּפִין לְעֵילָא.

לשון הקודש

הַמַּחְשָׁבָה וְהִרְהוּרָא, וְעַל כֵּן (ויקרא יא)
 וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, מְשׁוּם
 שְׁכַל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מוֹצִיא
 וּמוֹשֵׁךְ בְּהִרְהוּרָא טוֹב.

מִי שֶׁנִּשְׁמָטָא בְּהִרְהוּרָא רַע, בְּשָׂבָא
 לְהוֹדוּגָא עִם אִשְׁתּוּ וְשָׁם רְעוּנוּ וְהִרְהוּרוּ
 בְּאִשָּׁה אַחֲרַת, וְזָרַע זָרַע בְּהִרְהוּרָא
 אַחֲרַת, זֶהוּ שֶׁמְחַלֵּף אֶת הַדְּרָגוֹת
 הָעֲלִיוֹנִים שֶׁלְמַעְלָה, הַדְּרָגָה שֶׁל קֹדֶשׁ
 בְּעֵבֹר הַדְּרָגָה שֶׁל הַטְּמְאָה. כְּמוֹ
 שֶׁהִרְהוּרָא שֶׁלּוֹ עוֹשֶׂה חֲלוּפִים לְמַטָּה,
 אִף כִּךָ עוֹשֶׂה חֲלוּפִים לְמַעְלָה.

עֲנַפִּים, לֹא רוֹאֶה טוֹב לְעוֹלָמִים, הוּא
 יְבִשׁ בְּלִי לַחוּת כָּלִל, פְּרִיו מֵר כְּלַעְנָה,
 עָלָיו נֶאֱמַר (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה
 וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְגו'.

מְשׁוּם שֶׁהִרְהוּרָא טוֹב עוֹלָה לְמַעְלָה,
 אוּחוּז בְּעֵץ הַחַיִּים, מַחְזִיק בְּעֲנַפּוּי, אוּכַל
 מִפְּרִיו, כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַבְּרַכּוֹת
 יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ, מוֹרִישׁ חַיִּים לְנַפְשׁ
 וּרְפוּאָה לְעַצְמוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר (סו) וְהָיָה
 כְּעֶץ שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח
 שָׁרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא הֵם וְגו'.

כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים אַחֲרַת

כְּמָה דְגוּפָא דְהָהוּא בְרָא דְיוֹלִיד, אֶקְרִי בֶן תְּמוּרָה. אוּף הָכִי בְנִפְשָׁא
בֶן תְּמוּרָה אֶקְרִי. דְהָא לָא מְשִׁיף מְשִׁיכוּ קְדִישָׁא בְהָהוּא
הִרְהוּרָא, וְנִפְשָׁא דִילִיה אֶתְחַלֵּף בְּדַרְגָּא אַחְרָא.

יַעֲקֹב שְׁלִימָא דְכָלָא, גְּלִי קַמִּי קְדָשָׁא בְרִיף הוּא דְכָל אֶרְחוּי בְקִשׁוּט
הוּו, וְהִרְהוּרָא דְקִשׁוּט הִרְהַר תְּדִיר בְּכָלָא. בְּהָהוּא לִילְיָא
דְמִשְׁמֵשׁ בְּאַתְתִּיה בְּלָאָה, הִרְהוּרָא דִילִיה בְּרַחַל הָוַת. מִשְׁמֵשׁ בְּלָאָה
וְחָשִׁיב בְּרַחַל, וּמְקוּרָא דִילִיה בְּהָהוּא הִרְהוּרָא דִילִיה אֶזְלָא.

וְלָאוּ לְדַעְתָּא, דְהָא לָא הָוָה יָדַע. בְּגִין כֶּף, לָא סָלִיק רְאוּבוּן בְּשָׁמָא.
קְדָשָׁא בְרִיף הוּא דְהָוָה יָדַע, אַחְמִי לִיה וְאָמַר, רְאוּ בֶן
דְּאַתְיָלִיד בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִרְמִיָּה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים
וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ, אֵל תִּקְרִי אֶרְאֶנּוּ אֶלָּא אֶרְאֶנּוּ, דִּי־סִתְּפִלוּן בִּיה.
וּבְגִין דְּאַתְגְּלִי קַמִּיה דְּקְדָשָׁא בְרִיף הוּא, דְהָא לָאוּ לְדַעְתָּא הָוָה
וּבְאַרְחָ קִשׁוּט הִרְהַר בְּרַעוּתִיה יַעֲקֹב, לָא אִיפְסֵל מִגּוֹ שְׁבִטִין
קְדִישִׁין, דְּאִי לָאוּ הָכִי הָוָה אִיפְסֵל.

וּבְגִין דְּהִרְהוּרָא עֶקְרָא אִיהוּ וְעַבִּיד עוּבְדָּא, קְדָשָׁא בְרִיף הוּא

לשון הקודש

וְלֹא לְדַעַת, שְׁהַרִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ, מִשׁוּם
כֶּף לֹא עָלָה רְאוּבוּן בְּשֵׁם. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁהָיָה יוֹדֵעַ, הִרְאָה לוֹ וְאָמַר, רְאוּ
בֶן שְׁנוּלָד בְּעוֹלָם. וְעַל בֶּן כְּתוּב (יִרְמִיָּה כג)
אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא
אֶרְאֶנּוּ. אֵל תִּקְרִי אֶרְאֶנּוּ אֶלָּא אֶרְאֶנּוּ,
שִׁי־סִתְּפִלוּ בּוֹ. וּמִשׁוּם שְׁהִתְגַּלָּה לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהַרִי זֶה הָיָה לֹא
לְדַעַתוֹ וּבְדַרְדֵּךְ אִמַּת הִרְהַר בְּרַעוּנוֹ
יַעֲקֹב, לֹא נִפְסֵל מִתּוֹךְ הַשְּׁבִטִים
הַקְדוּשִׁים, שְׂאֵם לֹא כֶּף – הָיָה נִפְסֵל.
וּמִשׁוּם שְׁהִרְהוּרָא הוּא עֶקֶר וְעוֹשֵׂה

כְּמוֹ שְׁנוּפוֹ שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן שְׁיוֹלִיד נִקְרָא
בֶּן תְּמוּרָה, כֶּף גַּם בְּנִפְשׁ נִקְרָא בֶּן
תְּמוּרָה, שְׁהַרִי לֹא מוֹשֵׁף מְשִׁיכָה
קְדוּשָׁה בְּהִרְהוּרָא הָהוּא, וְנִפְשׁוֹ
מִתְחַלֵּפֵת בְּדַרְגָּה אַחְרָת.

יַעֲקֹב הַשְּׁלָם שֶׁל הַבַּל, גְּלוּי לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל דְרָכֵינוּ הָיוּ
בְּאִמַּת, וְהִרְהוּרָא שֶׁל אִמַּת הִרְהַר תְּמִיד
בְּכָל, בְּאוֹתוֹ הִלְיָה שְׁשִׁמֵּשׁ עִם אִשְׁתּוֹ
לָאָה, הִרְהוּרָא שְׁלוֹ הָיָה בְּרַחַל. מִשְׁמֵשׁ
עִם לָאָה וְחוֹשֵׁב עַל רַחַל. וְהַמְקוּרָא שְׁלוֹ
הִלֵּךְ בְּהִרְהוּרָא הָהוּא שְׁלוֹ.

דְּהוּה יָדַע הֵהוּא הִרְהוּרָא, בְּאַתְר דְּאַתְדַּבְקָא. בְּהֵיִא טָפָה קְדַמָּאָה,
אֶסְתַּמַּר לִיה בְּכִירוּתָא, דְּכַתִּיב, (דברי הימים א ה) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו',
נִתְּנָה בְּכוּרְתוֹ לְיוֹסֵף. בְּהֵהוּא אַתְר דְּהִרְהוּרָא אֲזֵלָא וְאַתְדַּבַּק בְּהֵיִא
טָפָה, תַּמָּן אַתְדַּבַּק וְאַתְמָסַר הֵהוּא בְּכוּרָה. וְאַתְנַטִּילַת בְּכוּרָה
מֵרְאוּבֵן, וְאַתְמָסַר בְּאַתְר דְּהִרְהוּרָא אַתְדַּבַּק בָּהּ. בְּרַחַל הִרְהַר
וְאַתְדַּבַּק רְעוּתָא, בְּרַחַל אַתְדַּבַּק בְּכִירוּתָא, וְכָלָא אַתְהִדַּר בְּתַר
הִרְהוּרָא וּמַחְשָׁבָה.

כְּגוֹוְנָא דָא, הִרְהוּרָא וּמַחְשָׁבָה, עָבִיד עוּבְדָא וְאַתְמַשֵּׁף מְשִׁיכוֹ,
בְּכָל מַה דְּאַתְדַּבַּק בַּר נָשׁ בְּסַתְרָא, דְּכַתִּיב, (דברים כה) לֹא
תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר, יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ, וְהָכָא
אַצְטְרִיף הִרְהוּרָא וְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא. וּבְהֵהוּא רְעוּתָא וּמַחְשָׁבָה,
מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ וְעָבִיד עוּבְדָא דְאַצְטְרִיף, וְלֹא יִשְׁתַּצִּי שְׂמָא דְמִיתָא
מֵעֲלָמָא.

וְסַתְרָא דָא (איוב לד) אִם יָשִׁים אֱלֹוֹי לְבוֹ רִוְחוֹ וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹוֹי יֶאֱסֹף,
דְּהָא וְדָאֵי רְעוּתָא וּמַחְשָׁבָה, מְשִׁיף מְשִׁיכוֹ, וְעָבִיד עוּבְדָא
בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיף. וְעַל דָּא, בְּצִלוּתָא אַצְטְרִיף רְעוּתָא וְהִרְהוּרָא

לשון הקודש

כְּמוֹ כֵּן הִרְהוּרָא וְהַמַּחְשָׁבָה עוֹשִׂים
מַעֲשֵׂה, וְנִמְשַׁכְתּוּ מְשִׁיכָה בְּכָל מַה
שְׁנַדְבַּק אָדָם בְּסַתְרָא, שְׂכַתוּב (דברים כה)
לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר
יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ. וְכֵאֵן צְרִיף הִרְהוּרָא
וְרִצוֹן לְהַתְדַּבַּק, וּבְאוּתוֹ הִרְצוֹן
וּמַחְשָׁבָה מוֹשֵׁף מְשִׁיכָה וְעוֹשֵׂה
הַמַּעֲשֵׂה שְׂצָרִיף, וְלֹא יִכְלֶה שֵׁם הַמֵּת
מִן הָעוֹלָם.

וְסַתְרָא זֶה, (איוב לד) אִם יָשִׁים אֱלֹוֹי לְבוֹ
רִוְחוֹ וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹוֹי יֶאֱסֹף. שְׁהַרִי וְדָאֵי
הִרְצוֹן וְהַמַּחְשָׁבָה מוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה

מַעֲשֵׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁהִיָּה יוֹדַע
אוּתוֹ הִרְהוּרָא בְּמָקוֹם שְׁנַדְבַּק, בְּאוּתָהּ
הַטָּפָה הִרְאֵשׁוּנָה נִשְׁמָרָה לוֹ הַבְּכוּרָה,
שְׂכַתוּב (ד"ה א-ב) כִּי הוּא הַבְּכוֹר וְגו'.
נִתְּנָה בְּכוּרְתוֹ לְיוֹסֵף. בְּאוּתוֹ מָקוֹם
שְׁהִרְהוּרָא הִלָּךְ וְנַדְבַּק בְּטָפָה הֵיִיא,
שֵׁם נַדְבַּק וְנִמְסָרָה אוּתָהּ הַבְּכוּרָה,
וְנִטְלָה הַבְּכוּרָה מֵרְאוּבֵן, וְנִמְסָרָה
לְמָקוֹם שְׁהִרְהוּרָא נַדְבַּק בָּהּ. בְּרַחַל
הִרְהַר וְנַדְבַּק הִרְצוֹן - בְּרַחַל נַדְבַּקָה
הַבְּכוּרָה, וְהַכָּל חִזַּר אַחַר הִרְהוּרָא
וְהַמַּחְשָׁבָה.

לְכוּנָא, וְכֵן בְּכָל אֵינֹן פּוֹלְחָנִין דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִרְהוּרָא
וּמְחַשְׁבָּה עֵבִיד עוֹבְדָא, וּמְשִׁיךְ מְשִׁיכוּ בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ.

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וְגו'. (שם) תַּנּוּ,
כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לֹא אֶתְבְּרָכָא, אֶלָּא בְּסִטְר יְמִינָא. וּבְגִין כֵּן,
בְּעוֹד דְּאֶתְעַר יְמִינָא לְגַבֵּי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, שְׁמַאלָא לֹא תְּסִייעַ תַּמּוּן.
דְּהָא יְמִינָא אֲשַׁכַּח עֵילָה בְּהוּא כּוֹס, לְאֶתְעַרָא לְגַבֵּי עֲלָמָא
עֲלָאָה.

וּסְתַרָא דָא, וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן, דָּא סְטַרָא דְדָרוּם. בְּגִין כֵּן דְּגִלְיָה בְּדָרוּם,
דְּאִיהוּ רִישָׁא לְתַרְיֶסר תַּחֲוּמִין, וְתִיאוּבְתִיָּה דְסִטְר דְרוּם,
לְאַשְׁכַּחָא עֵילָה וְתַקְרוּבָא לְמִטְרוּנִיתָא לְבְרָכָא לָהּ.

מַה כְּתִיב, וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה, אֶזְל לְחַפְשָׁא בְּכָל אֵינֹן גְּנִיזִין
דִּילָהּ, וְאַשְׁכַּח בְּהַאי שָׂדֶה אֵינֹן דוּדָאִים, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (שִׁיר
הַשִּׁירִים ז) הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רִית, וְאֵינֹן תִּרִין כְּרוּבִים, דְּאֵינֹן תַּקּוּנִין
דִּילָהּ, לְאֶתְעַרָא אֶתְעַרוּ לְעֵילָא, דְּהָא בְּכָל אֵינֹן תַּקּוּנִין דְּהַאי שָׂדֶה,
לִית תַּקּוּנָא דִּיתְעַר לְגַבֵּי עֵילָא, בְּר כְּרוּבִים.

לשון הקודש

וְהַפְתָּר תּוּה, וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן, זֶה צַד
הַדָּרוּם, מִשּׁוּם כֵּן דְּגִלוּ בְּדָרוּם, שֶׁהוּא
רִישׁ לְשָׁנִים עֶשֶׂר הַתַּחֲוּמִים, וְתַשׁוּקְתוּ
שֶׁל צַד הַדָּרוּם לְמִצָּא עֵלָה וְתַקְרַבְתָּ
לְגַבִּירָה לְבִרְךְ אֹתָהּ.

מַה כְּתוּב? וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה.
הֲלֵךְ לְחַפֵּשׂ בְּכָל אֹתָם הַגְּנִזִים שְׁלָה,
וַיִּמְצָא בַּשָּׂדֶה הוּוּ אֹתָם הַדּוּדָאִים,
וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רִית,
וְאֹתָם שְׁנֵי כְּרוּבִים שָׁהֶם הַתַּקּוּנִים
שְׁלָה, לְהַעִיר הַתְּעוּרֹרוֹת לְמַעְלָה,
שֶׁהֲרִי בְּכָל אֹתָם הַתַּקּוּנִים שֶׁל הַשָּׂדֶה
הוּוּ אֵין תַּקּוּן שִׁיעוּרר בְּלַפֵּי מַעְלָה, רַק

וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּכָל מַה שְׁצַרְרִיךְ. וְעַל כֵּן
בְּתַפְלָה צְרִיךְ רְצוֹן וְהִרְהוּר לְכּוּנּוּ, וְכֵן
בְּכָל אֹתָן הַעֲבוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא - הַהִרְהוּר וְהַמְחַשְׁבָּה עוֹשִׂים
מַעֲשֵׂה, וּמוֹשְׁכִים מְשִׁיכָה בְּכָל מַה
שְׁצַרְרִיךְ.

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא
דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וְגו'. שְׁנִינּוּ, כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה אֵין מִתְבְּרָכָת אֶלָּא בְּצַד יְמִין,
וּמִשּׁוּם כֵּן, בְּעוֹד שְׁמַתְעוּרר הַיְמִין
לְכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, הַשְּׂמַאל לֹא תְּסִיעַ
לְשֵׁם, שֶׁהֲרִי הַיְמִין מוּצָא עֵלָה בְּכוֹס
הַהִיא לְעוּרר בְּלַפֵּי הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

סָטֵר דְרוֹם אֵימְתִי אֶתְעַר לְגַבְהָ, לְאַשְׁכַּחַא עֵילָה לְבִרְכָה לָהּ. בִּימֵי קֶצֶיר חֲטִים, בְּזִמְנָא דְפְלִיגַת חוּלְק שְׁלָלָא לְאוּכְלוּסְהָא, וְכִלְהוּ חֲצֵדֵי חֲקֵלָא. מִיַּד וַיָּבֵא אוֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ, סָלִיק רִיחָא, וְאֶתְעָרוּ דְלֵהוּן לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, עֲלָמָא דְאַתְכַּפְסִיָּא, בְּגִין דְאַתְעַר (נ"א דִּיתְעַר) בְּרַכָּאן לְעֲלָמָא תַתָּאָה.

וְכַד אֶתְבְּרַכָּא, אֵינּוֹן דּוּדָאִים נִקְטִין וַיְהִיבִין לְכָל עֲלָמִין, דְכְתִיב, (שיר השירים ז) הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רִיחַ וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים. כַּד אֵינּוֹן נָתְנוּ רִיחַ, הֵהוּא רִיחָא נִקִּיט לֵיהּ סָטֵר דְרוֹם לְאַתְעָרָא לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, מִיַּד עַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים, וְכָל טוּבָא לָא חָסִיר (ס"א מִכְּלָא) מְעֲלָמָא.

עֲלָמָא תַתָּאָה לָא אֶתְעַר לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, אֶלָּא כַּד אֵינּוֹן דּוּדָאִים יְהִיבִין רִיחָא לִימִינָא, כִּיּוֹן דְאֵינּוֹן יְהִיבִין רִיחָא לִימִינָא, וַיִּמִּינָא אֶתְעַר לְגַבֵּי עֲלָמָא עֲלָאָה, מִיַּד עֲלָמָא תַתָּאָה אֶתְעַר לְשָׂאֲלָא מַה דְאַצְטְרִיף. מַה כְּתִיב, (בראשית ל) וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵי, הֵב לִי בְרַכָּאן מֵהוּא אֶתְעָרוּ, דְאֵינּוֹן דּוּדָאִים דְאַתְעַר לְגַבֵּי סָטֵר יִמִּינָא.

לשון הקודש

הַכְּרוּבִים.

רִיחַ, אוֹתוֹ הָרִיחַ לֹקַח אוֹתוֹ צֵד הַדְּרוֹם לְהַתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. מִיַּד – עַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים, וְכָל טוּב לָא חָסֵר וְהִכְלוּ מֵהָעוֹלָם.

הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן לָא מֵתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֶלָּא כִּשְׂאוֹתָם דּוּדָאִים נוֹתְנִים רִיחַ לִימִין. כִּיּוֹן שְׁהֵם נוֹתְנִים רִיחַ לִימִין, וְהֵימִין מֵתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מִיַּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן מֵתְעוֹרֵר לְשָׂאֲלָא מַה שְׁצָרִיף. מַה כְּתוּב? וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵי. תֵּן לִי בְרַכּוֹת מֵאוֹתָהּ הַהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל

מִתִּי צֵד הַדְּרוֹם מֵתְעוֹרֵר אֵלֶיהָ לְמַצֵּא עֵלָה לְבִרְךְ אוֹתָהּ? בִּימֵי קֶצֶיר חֲטִים, בְּזִמְן שְׂמַחֲלַקַת חֲלֵק שְׁלָל לְאוּכְלוּסִיָּה, וְכָל קוּצְרֵי הַשָּׂדֶה. מִיַּד – וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ. מַעֲלָה רִיחַ וְהַתְעוֹרְרוֹתָם לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַנִּכְסָה, מִשׁוּם שְׂמֵעִיר וְשִׁיעוֹרָא בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. וְכֹאֲשֶׁר מֵתְבַרְכֵת, אוֹתָם הַדּוּדָאִים לֹקַחִים וְנוֹתְנִים לְכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׂכָתוּב הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רִיחַ וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כָּל מְגָדִים. כֹּאֲשֶׁר הֵם נָתְנוּ

כִּדִּין עֲלָמָא עֲלָאָה בְּחֻדוּהָ, בְּשַׁעֲשׂוּעַ, אָתִיב לְגַבְהָ, וְאָמַרְתָּ הַמְעַט
 קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי, כְּאֲמָא לְגַבֵּי בְרַתָּא. וְאִי הָכִי בַעֲלָה דְעֲלָמָא
 עֲלָאָה יַעֲקֹב אִיהוּ. לָאוּ הָכִי, אֶלָּא תִּיאֻבְתָּא דְאַבָּא תְּדִיר, לָאוּ
 אִיהוּ, אֶלָּא לְגַבֵּי בְרַתָּא דְנָא, (דְּאִיָּהִי) דְּהֵאִי בַת, רְחִימוּ דִּילִיָּה לְגַבְהָ
 תְּדִיר, בְּגִין דְּאִיָּהִי בַת יַחֲדָאָה בֵּין שְׂתֵי בְּנִין, וְלְכָל אֵינּוֹן שְׂתֵי בְּנִין,
 פְּלִיג לִוֵּן חוּלְקִין וְנִבְזֻבְזוֹן וּמִתְנָן, וְלָהּ לָא פְּלִיג, וְלִית לָהּ יְרוּתָא
 כְּלוּם, וְעַל כָּל דָּא, אִיהוּ אֲשַׁגַּח בָּהּ בְּתִיאֻבְתָּא וְרְחִימוּ יִתִּיר מְכָלָא.

בְּרַחֲמֵי דִּילִיָּה קָרָא לָהּ בַת, לָא סְפִיק לִיָּה דָּא, וְקָרָא לָהּ אָחוּת, לָא
 סְפִיק לִיָּה דָּא, קָרָא לָהּ אִם בְּשׁוּם אַמִּיָּה, לָא סְפִיק לִיָּה דָּא,
 קָרָא לָהּ בְּשִׁמְיָהּ, דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב כח) וְהִחֲכַמָּה מֵאִין תִּמְצָא, חֲכָמָה
 וְדָאִי. וְעַל דָּא, עֲלָמָא עֲלָאָה אָמַרְתָּ לְגַבְהָ, הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי,
 דְּכָל רְחִימוּ דִּילִיָּה אֲתַמְשׁוּךְ לָךְ לְגַבְהָ וְעַל דָּא. בְּשַׁעֲשׂוּעָא וְרְחִימוּ
 אִימָא לְגַבֵּי בְרַתָּא.

מָה אָתִיבַת אִיָּהִי, (בְּרַאשִׁית ל) לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה. בְּכָל אֲתֵר, לָכֵן,
 שְׁבוּעָה אִיָּהִי. יִשְׁכַּב, מֵהוּ יִשְׁכַּב. אֶלָּא שְׁכִיבָה בְּכָל אֲתֵר תְּקוּנָא

לשון הקודש

מִשְׁגִּיחַ בָּהּ בְּתִשׁוּקָה וְאַהֲבָה יוֹתֵר מִן
 הַכֹּל.

בְּאַהֲבָה שְׁלוֹ הוּא קוֹרָא לָהּ בַת. לֹא
 הַסְפִּיק לוֹ זֶה, וְקָרָא לָהּ אָחוּת. לֹא
 הַסְפִּיק לוֹ זֶה, קָרָא לָהּ אִם בְּשֵׁם אָמוּ.
 לֹא הַסְפִּיק לוֹ זֶה, קָרָא לָהּ בְּשֵׁמוּ,
 שְׁכַתוּב וְהִחֲכַמָּה מֵאִין תִּמְצָא, חֲכָמָה
 וְדָאִי. וְעַל כֵּן הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן אוֹמְרַת
 לָהּ, הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת אִישִׁי, שְׁכָל
 אַהֲבָתוֹ נִמְשָׁכָה לָךְ אֲלִיָּךְ וְעַל זֶה,
 בְּשַׁעֲשׂוּעַ וְאַהֲבָה הָאִם אֵל הַבַּת.

מָה הִיא מְשִׁיבָה? לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ

אוֹתָם דוֹדָאִים שְׂמַתְעוּרֵר לְצַד הַיְמִין.
 אִזְ הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן בְּשִׁמְחָה, בְּשַׁעֲשׂוּעַ,
 מְשִׁיב אֲלִיָּהּ, וְאוֹמְרַת הַמְעַט קַחְתָּךְ אֶת
 אִישִׁי, כְּאִם אֵל בַּתָּהּ. וְאִם כֵּךְ, בַּעֲלָה
 שֶׁל הַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן הוּא יַעֲקֹב? לֹא כֵךְ,
 אֶלָּא תִשׁוּקַת הָאֵב תְּמִיד אִינָה אֶלָּא
 כְּלַפֵּי הַבַּת הַזֶּה, וְשִׁיאוֹ שְׁהַבַּת הַזֶּה
 אַהֲבָתוֹ אֲלִיָּהּ תְּמִיד, מְשׁוּם שֶׁהִיא בַת
 יַחֲדָה בֵּין שְׁשֵׁה בְּנִים, וְלְכָל אוֹתָם
 שְׁשֵׁת הַבְּנִים חֵלֶק לָהֶם חֲלָקִים
 וְאוֹצְרוֹת וּמִתְנֻנּוֹת, וְלָהּ לֹא חֵלֶק, וְאִין
 לָהּ יִרְשָׁה כְּלוּם, וְעַל כָּל זֶה הוּא

דְּנוּקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, לְאַעְלָא בְּהַ צִיּוּרָא דְאַתּוּן כְּלָהוּ, וְדָא אִיהוּ
 יִשְׁכַּב, י"ש כ"ב. י"ש דָּא אִיהוּ עֲלֵמָא עֲלָאָה, (ס"א כ"ב רזא) רְזָא
 דְּאוּרִייתָא נְקוּדָה טְמִירָא, דְּאַתְעֵר לְגַבְהָ כ"ב אַתּוּן, וְדָא הוּא
 יִשְׁכַּב, י"ש עֲלֵמָא דְאַתִּי, דְּכְתִיב, (משלי ח) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. כ"ב
 נְקוּדָה עֲלָאָה דְאַעִיל כָּל כ"ב אַתּוּן. רְזָא דְכָל אוּרִייתָא. וְדָא הוּא
 יִשְׁכַּב, יִשְׁכַּב עֲמָךְ יַעֲקֹב לָא כְתִיב, אֲלָא יִשְׁכַּב עֲמָךְ. הֵהוּא טְמִירָא
 דְּאַתְחֲזִי לְאַתְעֵרָא לְגַבְהָ, וְכֻלָּא בְּאַתְעֵרוּ דְּאִינוּן (דְּכוּלָּהוּ) דוּדָאִים,
 וְכֻלָּא כְתִיב בְּרַחֲמֵימוּ.

(בראשית ל) וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרְב. וַיָּבֵא יַעֲקֹב, דָּא תַּפְאָרְתָּ
 קַדִּישָׁא, מֵהֵוּא שְׂדָה דְּנָקִיט כָּל בְּרַכָּאן, דְּכְתִיב בִּיהַ (בראשית כז)
 אֲשֶׁר בָּרַכּוּ יִי. בְּעָרְב, אֲמַאי בְּעָרְב, אֲלָא בְּעָרְב, דְּכְתִיב, (בראשית
 כד) וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרְב. בְּזִמְנָא דְּאַתְעֵר יַצְחָק
 אָבוּי לְגַבֵּי הַאי שְׂדָה, וְנָקִיט לֵיהַ, דְּהַא יַצְחָק לָא אַתְעֵר לְגַבֵּי
 הַאי שְׂדָה, כִּיּוֹן דְּאַסְתַּלַּק יַעֲקֹב מִתַּמָּן בְּעָרְב, שְׂבִיק הַאי שְׂדָה
 לְיַצְחָק אָבוּי, וְאִיהוּ סָלִיק בְּהֵוּא זִמְנָא לְגַבֵּי עֵילָא.

לשון הקודש

שְׂרָאוּי לְהַתְעוּרָר אֲלֵיהַ, וְהַבֵּל
 בְּהַתְעוּרָרוֹת שֶׁל אוֹתָם וְשֶׁבְלָם דוּדָאִים,
 וְהַבֵּל כְּתוּב בְּאַהֲבָה.

וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרְב. וַיָּבֵא
 יַעֲקֹב - זו תַּפְאָרְתָּ הַקְדוּשָׁה, מֵאוֹתָהּ
 הַשְּׂדָה שְׁלוֹקְתָּ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת,
 שְׂפָתוֹב בּוּ אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה' בְּעָרְב, לְמַה
 בְּעָרְב? אֲלָא בְּעָרְב שְׂפָתוֹב (בראשית כד)
 וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרְב.
 בְּזִמְן שְׁהַתְעוּרָר יַצְחָק אָבוּי לְשְׂדָה הַזוּ
 וְלָקַח אוֹתוֹ, שְׁחֵרֵי יַצְחָק לָא מִתְעוּרָר
 לְשְׂדָה הַזוּ. כִּיּוֹן שְׁהַסְתַּלַּק יַעֲקֹב מִשָּׁם
 בְּעָרְב, הַשְּׂאִיר אֶת הַשְּׂדָה הַזוּ לְיַצְחָק

הַלְיָלָה. בְּכָל מְקוֹם לְכֹן הִיא שְׂבוּעָה.
 יִשְׁכַּב, מַה זֶה יִשְׁכַּב? אֲלָא שְׂבִיבָה
 בְּכָל מְקוֹם הִיא תְּקוּן הַנְּקֻבָּה לְזִכֵּר
 לְהַכְנִים בְּהַ צִיּוּר שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת.
 וְהוּוּ יִשְׁכַּב, י"ש כ"ב. י"ש זְהוּ הָעוֹלָם
 הָעֲלִיוֹן, וְכ"ב סוּדוּ הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה,
 נְקֻדָּה טְמִירָה שְׂמִתְעוּרָרִים אֲלֵיהַ כ"ב
 אוֹתִיּוֹת. וְהוּוּ יִשְׁכַּב. י"ש - הָעוֹלָם
 הַבָּא, שְׂפָתוֹב (משלי א) לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי
 יֵשׁ. כ"ב - נְקֻדָּה עֲלִיוֹנָה שְׂמִכְנִיסָה כָּל
 כ"ב הָאוֹתִיּוֹת, הַסּוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.
 וְהוּוּ יִשְׁכַּב. לָא כְתוּב יִשְׁכַּב עֲמָךְ
 יַעֲקֹב, אֲלָא יִשְׁכַּב עֲמָךְ, אוֹתוֹ הַטְּמִיר